

Dionysus Theatre Company: Ένα

Ο Σπύρος Παπαστεφάνου συνομιλεί με τη Λούση Μίλλερ, τον Βαγγέλη Χουλιαρά και την Μαρία Χουλιαρά με αφορμή την παράσταση «Sorry, λάθος κρεβάτι» που έκανε πρεμιέρα το περασμένο Σάββατο στο Σίδνεϊ

Οταν έχεις απέναντί σου τρεις προσωπικότητες που μοιράζονται το ίδιο πάθος για το θέατρο, οφείλεις, αρχικά, να τους το αναγνωρίσεις.

Αυτή η παραδοχή αποτελεί τον κοινό παρονομαστή που συνδέει την Λούση Μίλλερ, τον Βαγγέλη Χουλιαρά και την Μαρία Χουλιαρά.

Και οι τρεις τους “λογίζονται” ως το ελάχιστο κοινό πολλαπλάσιο μιας δημιουργικής ομάδας.

Ελάχιστο διότι “μπολιάζουν” τους σπόρους μιας εμπειρίας ετών στο θεατρικό σανίδι.

Κοινό διότι και οι τρεις είναι εραστές της τέχνης και του πολιτισμού γενικότερα.

Πολλαπλάσιο διότι έχουν τις ικανότητες, αν δουλέψουν συλλογικά και με αλληλοσεβασμό, να προσφέρουν πολλά.

Είναι τα τρία ιδρυτικά μέλη του νεότευκτου, γεμάτο δυναμισμό και ελπίδα θεατρικού σχήματος της παροικίας μας, που φέρει το όνομα “Dionysus Theatre Company”.

Σπύρος: Καλποπέρα και στους τρεις σας!

Χρησιμοποίησα πριν έναν μαθηματικό όρο για να αποδώσω με τον πιο παραστατικό τρόπο τόσο τον σκοπό της δημιουργίας της θεατρικής ομάδας όσο και το ποιόν τους χαρακτήρα σας.

Θα συνεχίσω να το κάνω και κατά την διάρκεια της συνέντευξης μας διότι νομίζω ότι θα μου “λύσει τα χέρια”.

Να ξεκινήσουμε από μία παραδοχή, μία πρόταση που αποτελεί και το αξίωμα στο οποίο εδράζεται το “Dionysus Theatre Company”.

Η αγάπη σας για το θέατρο.

Αρχικά θα ήθελα να ρωτήσω και στους τρεις σας ποιες είναι οι προσδοκίες σας από την δημιουργίας της;

Ποιος θα μιλήσει πρώτος;

Βαγγέλης: Η δική μας επιδίωξη, επεμβαίνει ο Βαγγέλης, είναι να διατηρηθεί στο χρόνο.

Η επιβίωση κάθε ομάδας που θέλει να προσφέρει στα πολιτισμικά δρώμενα της παροικίας πρέπει να αποτελεί τον πρωταρχικό της σκοπό.

Ιδιαίτερα σε μία εποχή που θα κριθούν πολλά για το μέλλον.

Θα επιθυμούσα αυτή η προσπάθεια να τύχει την στήριξη όλων.

Σπύρος: Είναι μία αναγκαία και ικανή συνθήκη προκειμένου να αντέξει στο χρόνο, προσθέτω.

Βαγγέλης: Ακριβώς! Κάτι που πρέπει να ισχύει όχι μόνο για την δική μας θεατρική ομάδα αλλά και για όλα τα θεατρικά σχήματα με ελληνικές καταβολές που δραστηριοποιούνται στην παροικία μας.

Σπύρος: Μίας ομάδας εξωστρεφής, ανοικτή προς όλους, λοιπόν.

Βαγγέλης: Σίγουρα. Δεν κλείνουμε την πόρτα σε κανένα. Είναι καλοδεχούμενος ο καθένας που νομίζει ότι μπορεί να προσφέρει σε μία θεατρική παράσταση.

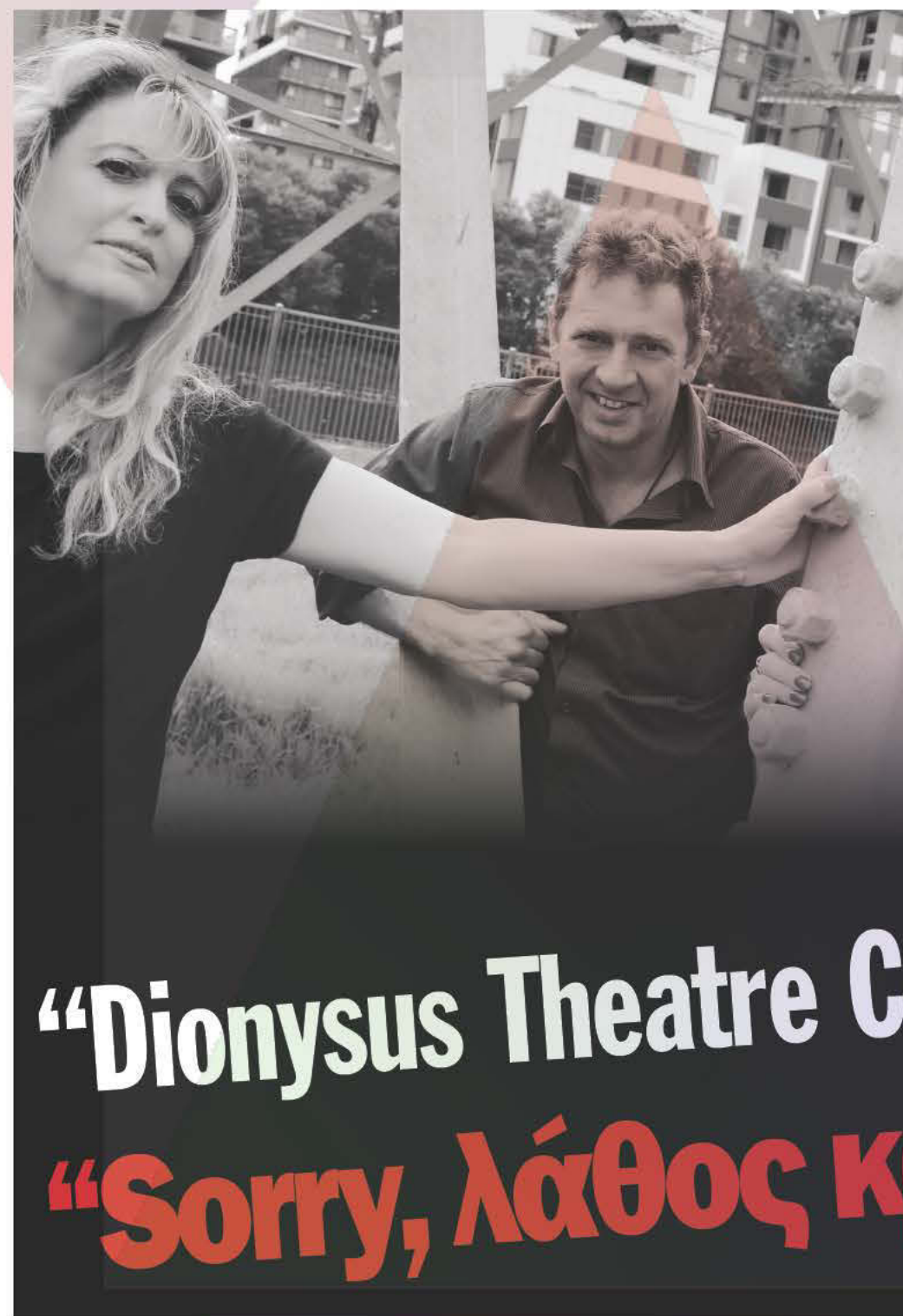
Σπύρος: Η σύνθεση των μελών της θεατρικής ομάδας αποτελεί άλλωστε και μία κοινή συνισταμένη για δύο γενιές ελλήνων που “διασταυρώνονται” σε πολλούς τομείς τα τελευταία χρόνια στην Αυστραλία.

Βαγγέλης: Απόλυτα! Η άφιξη νέων παιδιών από την πατρίδα έχει προσδώσει τόσο σε εμάς όσο και σε αυτούς μία μοναδική ευκαιρία έκφρασης.

Είναι ένα πρωτόγνωρο συναίσθημα καθώς αλληλεπιδρούν άτομα της ίδιας γενιάς που μεγάλωσαν ωστόσο σε ένα διαφορετικό κοινωνικό περιβάλλον.

Σπύρος: Ξαφνικά η συζήτηση ..ανάβει!

Λούση: Η γλώσσα, τα ήθη και οι παραδόσεις μας, η αγάπη για το θέατρο αποτέλεσαν τον συνδετικό κρίκο, τον κοινό παρονομαστή, για να χρησιμοποιήσω

“Dionysus Theatre C
“Sorry, λάθος κ

έναν ακόμη μαθηματικό όρο, επεμβαίνει στην ελληνική γλώσσα. Επιβάλλεται! χαμογελώντας, η Λούση Μίλλερ.

Σπύρος: Μάλιστα! Ισχύει μία σταθερά όμως.

Η χρήση της ελληνικής γλώσσας και των ελληνικών διαλόγων.

Δεν πιστεύετε ότι αυτό σας περιορίζει κάπως;

Λούση: Δεν νομίζω! Ενδεχομένως τα κείμενα στα ελληνικά δημιουργούν κάποια προβλήματα στην πρώτη και δεύτερη γενιά των αυστραλογεννημένων.

Εμείς πάντως προσπαθούμε, στο μέτρο του δυνατού, να απλοποιούμε το λεξιλόγιο χωρίς αυτό να σημαίνει ότι αλλοιώνουμε τα μηνύματα του σεναρίου.

Σπύρος: Είναι φανερό ότι το θέμα της γλώσσας είναι ένας βασικός παράγοντας, το προσαπαιτούμενο!

Μαρία: Το θεατρικό πρέπει να είναι

στην ελληνική γλώσσα. Επιβάλλεται!

Είναι η ταυτότητά μας! Άλλωστε όσοι έχουν επιχειρήσει να “παίξουν” θέατρο στα ελληνικά, θα έχουν καταλάβει ότι είναι ένας εξαιρετικός τρόπος να βελτιώσουν το λεξιλόγιο τους, την προφορά τους και προπαντός το βαθμό αυτοπεποίθησης τους.

Αυτό βέβαια δεν αποκλείει την πιθανότητα να “ανέβει” ένα έργο δίγλωσσο στο μέλλον.

Σπύρος: Η επόμενη ερώτηση μέρος μιας λογικής ακολουθίας.

Ίσως η ιδέα του παιδικού θεάτρου να..

Δεν προλαβαίνω να τελειώσω την φράση μου.